

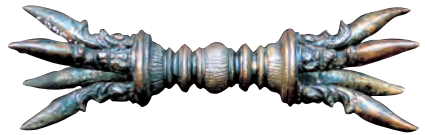
บัญชีแดง

รายการโบราณวัตถุของกัมพูชา
ที่อยู่ในบัญชีเสี่ยง

ICOM international
council
of museums

บัญชีแดง

RedList
ListeRouge

บัญชีแดง

ICOM

บัญชีแดง รายการโบราณวัตถุของกัมพูชาที่อยู่ในบัญชีเสี่ยง

เป็นเวลากว่าสองพันปีที่ชาวขอมได้สร้างสรรค์งานศิลปะ ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันว่ามีคุณค่าทางสุนทรียภาพอย่างสูง งานศิลปะเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นองค์ประกอบสำคัญของโบราณสถานนับพันแห่งที่มีอยู่ทั่วไปในประเทศกัมพูชา ที่เป็นหลักฐานสำคัญอันแสดงให้เห็นถึงประวัติศาสตร์อันยิ่งใหญ่ของอาณาจักรขอมโบราณ เรื่องราวยุคก่อนประวัติศาสตร์ของกัมพูชาก็มากมาย ที่ยังไม่ได้รับการค้นพบ และศึกษาค้นคว้าเป็นข้อมูลต่อไป การลักลอบขุดค้นแหล่งโบราณคดีและโบราณสถานต่างๆ ที่เป็นอดีตของเขมรนั้น นับว่าเป็นการปล้นโอกาสของชาวโลก ที่จะได้เรียนรู้และเข้าใจถึงเอกภาพของจุดกำเนิดและวิวัฒนาการอันต่อเนื่องของอารยธรรมเขมร จึงเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งยวด ที่จะต้องทำให้การค่าโบราณวัตถุอย่างผิดกฎหมายหมดไปโดยเร็ว

หากท่านมีความสงสัยว่าวัตถุใดเป็นโบราณวัตถุที่ผิดกฎหมาย กรุณาติดต่อไปยังหน่วยงานรัฐบาลกัมพูชา ดังนี้ :

Patrimony Police Ministry of Interior, Cambodia

Phone: + 855 (0) 12 826 015
Fax: + 8555 (0) 23 726 975
Contact: General TAN Chay

Ministry of Culture and Fine Art. Cambodia

Phone: + 856 (0) 12 872 703/16 825 893 /
16 873 328
Fax: + 856 (0) 23 218 147
Email: ok_sophon@yahoo.com
Contact: H E Mr. OK Sophon

National Museum of Cambodia (Phnom Penh)

Phone / Fax: + 856 (0) 23 21 211 753
Email: museum_cam@camnet.com
Contact: Mr. HAB Touch

มรดกทางวัฒนธรรมของกัมพูชาได้รับความคุ้มครองจากกฎหมายและข้อตกลงดังต่อไปนี้ :

กฎหมายกัมพูชา

- พระราชกฤษฎีกาที่ 0295/12 ฉบับที่ 2 ว่าด้วยการจัดตั้ง APSARA, 19 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1995
- พระราชกฤษฎีกาที่ 0199/18 ฉบับที่ 2 ว่าด้วย APSARA, 22 มกราคม ค.ศ. 1999
- พระราชกฤษฎีกา ที่ 001/NS ว่าด้วยการก่อตั้งเขต คุ้มครองทางวัฒนธรรม, พฤษภาคม ค.ศ. 1994
- พระราชกฤษฎีกา ที่ 0196/26 ว่าด้วยการคุ้มครองมรดก ทางวัฒนธรรม , 25 มกราคม ค.ศ. 1996
- พระราชกฤษฎีกา ฉบับย่อยที่ 98 ว่าด้วยการดำเนินการ การคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ, 17 กันยายน ค.ศ. 2002
- พระราชกฤษฎีกา ที่ 0705/323 ว่าด้วยการโอนเกาะแกร์ ไปอยู่ภายใต้การดูแลของ APSARA
- พระราชกฤษฎีกา ที่ 0504/070 ว่าด้วยการจัดตั้งแหล่งโบราณสถานเกาะแกร์, 5 มิถุนายน ค.ศ. 2004
- ข้อกำหนด, 10 กันยายน ค.ศ. 1992 เกี่ยวกับกฎหมายและวิธีพิจารณาความอาญา และการดำเนินคดีในประเทศกัมพูชาในระยะเปลี่ยนแปลง มาตรา 47: การรับและปกป้องวัตถุทางวัฒนธรรม
- ข้อกำหนด, 10 กันยายน ค.ศ. 1992 เกี่ยวกับกฎหมายและวิธีพิจารณาความอาญา และการดำเนินคดีในประเทศกัมพูชาในระยะเปลี่ยนแปลง มาตรา 44: การกระทำผิดกฎหมายเกี่ยวกับทรัพย์สินทาง วัฒนธรรม

สนธิสัญญานานาชาติ

- อนุสัญญากรุง Hague ว่าด้วยเรื่องการป้องกันคุ้มครอง ทรัพย์สินทางวัฒนธรรม ในกรณีความขัดแย้งทางอาวุธและการตกลงครั้งแรกของกรณีนั้น, 14 พฤษภาคม พ.ศ. 1954
- อนุสัญญา UNESCO ว่าด้วยเรื่องแนวทางการขุดค้น และป้องกันการกระทำผิดกฎหมายว่า ด้วยการนำเข้าหรือส่งออก การถ่ายโอนความเป็นเจ้าของทรัพย์สินทางวัฒนธรรม 14 พฤศจิกายน ค.ศ. 1970
- อนุสัญญา UNIDROIT ว่าด้วยเรื่องการขโมยหรือขโมยที่ผิดกฎหมายของมรดกทางวัฒนธรรม 24 มิถุนายน ค.ศ. 1995
- อนุสัญญา ว่าด้วยเรื่องการคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมในน้ำ 6 พฤศจิกายน ค.ศ. 2001
- อนุสัญญา เรื่องการป้องกันคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ 17 พฤศจิกายน ค.ศ. 2003
- อนุสัญญา ว่าด้วยเรื่องการคุ้มครองและส่งเสริมการแสดงออกทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย 20 ตุลาคม ค.ศ. 2005
- ข้อตกลงระหว่างประเทศ ที่ประเทศกัมพูชามีกับ ประเทศไทย และ สหรัฐอเมริกา

คำนำ

รัฐบาลกัมพูชาได้ ถือเป็นมาตรการสำคัญ ในการป้องกันมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ แต่ถึงกระนั้น การลักลอบขุดค้น และการทำลายแหล่งโบราณคดีต่างๆยังมีอยู่มากมาย เป็นเวลาหลายสิบปีมาแล้ว ที่เหล่าพวกโจรกรรมได้เน้นความสนใจไปที่ วัตถุที่ทำด้วยโลหะ และชิ้นส่วนของประติมากรรมหิน ของสมัยพระนครและหลังพระนคร ระยะเวลานี้ได้เริ่มมีการลักลอบขุดในบริเวณแหล่งฝังศพสมัยก่อนประวัติศาสตร์ ซึ่งมีอยู่ทั่วประเทศอีกด้วย

การค้นหาวัตถุโบราณเขมรถูกกระตุ้นโดยความต้องการของท้องถิ่น พอๆกับความต้องการของตลาดนานาชาติ การลักลอบค้าขายโบราณวัตถุอายุตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์ไปจนถึงศตวรรษที่ 19 ไม่ว่าจะเป็ประเภทใด หรือ ทำด้วยวัสดุใด ทำให้ประเทศกัมพูชาต้องสูญเสียมรดกทางวัฒนธรรมไปเป็นอย่างมาก ทุกวันนี้ ประติมากรรม ชิ้นส่วนสถาปัตยกรรม เอกสารโบราณทางศาสนาโบราณวัตถุที่เป็นสำริด เหล็ก ไม้ และเครื่องปั้นดินเผา ยังคงถูกลักลอบส่งออกอย่างผิดกฎหมายด้วยสถิติที่น่าตกใจ

ทรัพย์สินบัติทางวัฒนธรรมของประเทศกัมพูชา มีความสำคัญมากต่อคนกัมพูชา ความภาคภูมิใจที่ชาวกัมพูชามีต่อมรดกของตนเอง จะเห็นได้จากสัญลักษณ์บนธงชาติ ที่เลือกเอาโบราณสถานปราสาทนครวัดมาประดับ ยิ่งไปกว่านั้น สถานที่ที่สำคัญ เช่น อุทยานประวัติศาสตร์นครวัด ซึ่งเป็นที่นิยมชมชอบของนักท่องเที่ยวทั่วโลก ยังนำมาซึ่งรายได้ที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศกัมพูชา ดังนั้นภัยคุกคามต่อมรดกทางวัฒนธรรมของกัมพูชา จึงเป็นเรื่องที่ชุมชนนานาชาติให้ความสำคัญอย่างจริงจัง

จุดมุ่งหมาย

บัญชีแดงนี้มีความมุ่งหมายที่จะช่วยพิพิธภัณฑสถาน นักสะสม ผู้ค้างานศิลปะ ผู้ค้ของเก่า เจ้าหน้าที่ศุลกากร และเจ้าหน้าที่ ที่มีหน้าที่ ทางกฎหมายทั้งหลาย ในการมีข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุที่อาจถูกลักลอบและนำส่งออก โดยไม่ถูกกฎหมายจากประเทศกัมพูชา เพื่ออำนวยความสะดวกในการปฏิบัติการดังกล่าว บัญชีนี้จะมิภาพ และรายละเอียด ของโบราณวัตถุประเภทต่างๆ ในกลุ่มเสี่ยง ที่อาจจะมาปรากฏอยู่ตลาดค้าของเก่า โบราณวัตถุเหล่านี้ อยู่ภายใต้การปกป้องคุ้มครองของกฎหมาย กัมพูชา ซึ่ง ห้ามการขาย และการส่งออกนอกประเทศ เมื่อเป็นเช่นนั้น ICOM ขอความร่วมมือจากทุกหน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ อย่าได้กระทำการ ซื้อขายใดๆ ก่อนที่จะได้ตรวจสอบอย่างละเอียด ถึงที่มา ของวัตถุ และเอกสารรับรองที่มาของวัตถุนั้นอย่างละเอียด

เนื่องจากโบราณวัตถุของกัมพูชามีมากมายหลากหลายประเภทดังนั้นจึงไม่สามารถลงรายละเอียดรายการทั้งหมดได้ในบัญชีแดงของวัตถุโบราณที่อยู่ในบัญชีเสี่ยง หากพบ โบราณวัตถุใดๆก็ตาม ที่สงสัยว่าจะอาจจะมาจากประเทศกัมพูชา ควรต้องมีการตรวจสอบเป็นพิ เศษอย่าง ระมัดระวังก่อนเสมอ

สงวนลิขสิทธิ์ © Andrew Burke

ปัจจุบันนี้ ในประเทศกัมพูชา มีอุตสาหกรรมด้านหัตถกรรมพื้นเมืองที่รุ่งเรือง มีการผลิตผ้าทอ เครื่องเงิน หินและ ไม้แกะสลักที่เลียนแบบมาจากโบราณวัตถุ ซึ่งการค้าของหัตถกรรมพื้นเมืองเหล่านี้ เป็นการสืบทอดศิลปกรรมประเพณีของชาวกัมพูชาที่สำคัญ ดังนั้น การเผยแพร่บัญชีแดงนี้ ไม่มีเจตนาจะทำให้เกิดอุปสรรคต่อการดำเนินการดังกล่าวแต่อย่างใด

บัญชีแดงรายการโบราณวัตถุข

บัญชีแดงแบ่งออกเป็นประเภทดังนี้ ตามแต่ชนิดของวัตถุว่าทำด้วยอะไร ภาพประกอบแสดงถึงของแต่ละประเภทได้มาจาก National Museum of Cambodia จาก Ecole Française d'Extrême Orient และจากองค์การ Heritage Watch โดยมีอีกขยอยตามลำดับ MNC, EFEO, HW ในการสงวนลิขสิทธิ์ ในขณะที่พิมพ์เอกสารฉบับนี้ ภาพเหล่านี้ไม่ ใชภาพของโบราณวัตถุที่สูญหายไป เป็นเพียงภาพของวัตถุประเภทต่างๆที่เป็นที่หมายตาในการลักลอบนำออก ในการแบ่งกลุ่มนั้น วัตถุต่างๆจะแบ่งตามประเภทวัสดุ และแบ่งแยกย่อยออกเป็น 4 ยุค รายการโบราณวัตถุของกัมพูชาที่อยู่ในบัญชีเสี่ยงแบ่งตามประเภท

หิน (และพลอย)

ยุคก่อนประวัติศาสตร์ (ระหว่างศตวรรษที่ 5 ก่อนคริสต์ศักราช ถึง คริสต์ศักราชที่ 5)

ก. เครื่องมือ ฝังถากไม้ ขวาน เครื่องมือใช้ตัด เป็นรูปขวาน ขนาด 10 - 14 ซม (รูป 1)

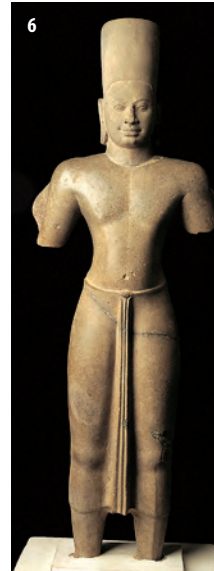
ข. ลูกปัด ส่วนมากจะเป็นพลอย เช่น carnelian สีส้ม หินโมรา ริวสีน้ำตาล บางลูกแกะสลัก (รูป 2, 3)

1. ฝังถากไม้ หิน 15 x 18 ซม © HW
2. ลูกปัด carnelian หินโมรา 4 ซม © HW
3. ลูกปัด หินโมรา © HW

ยุคก่อนอาณาจักรเมืองพระนคร (คริสต์ศักราชที่ 6 ถึง คริสต์ศักราชที่ 8)

ก. รูปปั้น เต็มตัว หรือบางส่วน (มือ เท้า ศีรษะ ลำตัว) เป็นรูปคนและสัตว์ (รูป 4-5-6-7)

4. ลึงค์ หินทราย 83 x 25 x 24 ซม © NMC
5. ศีรษะพระพุทธรูป หินทราย 27 x 16 x 17 ซม © NMC

6. พระนารายณ์หรือพระวิษณุ หินทราย 133 x 48 x 25 ซม © NMC
7. พระคเณศ หินทราย 76 x 42 x 20 ซม © NMC

ข. ส่วนและชิ้นส่วนสถาปัตยกรรม เสาเล็ก เสา ทับหลัง จั่วฐาน และรูปสลักนูน (รูป 8-9)

ค. จารึก บนแผ่นจารึก ฐาน (รูป 10)

8. ทับหลัง หินทราย 34 x 109 x 21 ซม © NMC
9. ทับหลัง และเสา หินทราย 171 x 16 (เส้นผ่าศูนย์กลาง 15 ซม) © NMC
10. แผ่นจารึก มีรูปโคอุศุภราช (Nandin) บนดอกบัว © NMC

องกัมพูชาที่อยู่ในบัญชีเสี่ยง

ยุคอาณาจักรเมืองพระนคร (คริสต์ศักราชที่ 9 ถึง คริสต์ศักราชที่ 13)

ก. รูปปั้น รูปปั้นทั้งตัว หรือบางส่วน (มือ เท้า ศีรษะ ลำตัว) เป็นรูปคนและสัตว์ (รูป 11-12)

ข. ส่วนและชิ้นส่วนสถาปัตยกรรม (รูป 13-14-15)

ค. หินบด หินแบนซึ่งถูกใช้จนว่าลึกลง จะใช้กับแท่งบดทำจากหินเช่นกัน (รูป 16)

ข. แผ่นจารึก (รูป 17)

ยุคหลังอาณาจักรเมืองพระนคร (คริสต์ศักราชที่ 14 ถึง ต้นคริสต์ศักราชที่ 20)

ก. ใบเสมา หลักเขต แทนหินรูปตั้งมียอดแหลม บางที่มีรูปเกี่ยว กับศาสนาพุทธอยู่บนยอด (รูป 18)

11. นางอัปสร หินทราย 125 x 26 x 26 ซม © NMC

12. พระศิเว พระอุมา เจ้าแม่คงคา หินทราย 101 x 53 x 13 ซม © NMC

13

13. ทับหลัง หินทราย 60 x 173 ซม © NMC

14. ราว หัวบันได นาคและครุฑ 158 x 94 x 50 ซม © NMC

15. ภาพสลักนูนตาพระโลเกศวร (Lokesvara) มีหลายมือ หินทราย 230 x 180 x 31 ซม © NMC

16

16. หินแบนและแท่งบด หินทราย © EFEO

14

15

17

17. แผ่นจารึกพระยม (Yama) ซึ่งระบือ 60 x 43 x 14 ซม © NMC

18

18. เสมา หินทราย 59 x 32 x 9.5 ซม © NMC

บัญชีแดงรายการโบราณวัตถุข

โลหะ (สำริด ทองแดง เหล็ก ทอง และเงิน)

ยุคก่อนประวัติศาสตร์ (ระหว่างศตวรรษที่ 5 ก่อนคริสต์ศักราช ถึง คริสต์ศักราชที่ 5)

ก. สิ่งของใช้ในพิธี กลองสำริด ขนาดกว้าง มีเวลาดูด ด้านบนประดับดาวตรงกลาง โถรูปสูงมี ลวดลายประดับ และกระดิ่ง (รูป 19-20)

ข. เครื่องประดับ สร้อยข้อมือ ลูกบิด กำไล แหวนประดับเป็นหัวกระบือ ต่างหู และกระຈก ชิ้นที่เป็นสำริดมักจะมีลายเกลียวกระຈมกระຈิม (รูป 21)

ยุคอาณาจักรเมืองพระนคร (คริสต์ศักราชที่ 6 ถึง คริสต์ศักราชที่ 8)

ก. รูปปั้น เป็นเทวรูป หรือรูปสัตว์ในตำนาน (รูป 22-23)

ยุคอาณาจักรเมืองพระนคร (คริสต์ศักราชที่ 9 ถึง คริสต์ศักราชที่ 13)

ก. สิ่งของใช้ในพิธีและพิธีทางศาสนา วัชร (vajra) กระดิ่ง หอยสังข์ สามขา และที่ปัก รูป ตาขอยกคาน รถลาก ทองแดง (รูป 24-25-26-27)

24. ตาขอยกคานรับยกคานหาม มีหวง สำริด © NMC

ข. เครื่องประดับ แหวน ต่างหู มงกุฎ สร้อยคอ กำไลข้อเท้า ข้อแขน และกระຈก สำริดและทอง (รูป 28)

ค. เครื่องใช้ ขัน / ทัพพี ชาม ตะไกร (รูป 29)

ง. รูปปั้น (รูป 30)

ยุคหลังอาณาจักรเมืองพระนคร (คริสต์ศักราชที่ 14 ถึงต้น คริสต์ศักราชที่ 20)

ก. เครื่องใช้ ขัน โถ ชาม หม้อ / กาน้ำ สำริด (รูป 31-32-33)

31. ทัพพี สำริด 30 ซม © EFEO
32. เต้าปูน สำริด 17 x 16 ซม © EFEO
33. เครื่องใช้ โลหะ © EFEO

ข. อาวุธ กริช ดาบ เหล็ก ส่วนมากมีลวดลายบนด้าม

34. กริช สำริด 25 x 8.5 x 2 ซม © EFEO

ค. สิ่งของใช้ในพิธีทางศาสนา กระดิ่ง ตาขอรถเข็น เครื่องตี เช่น ฆ้อง ฉิ่ง ขนาดต่าง ๆ เชิงเทียน เขียนหมาก (รูป 35-36)

19

20

21

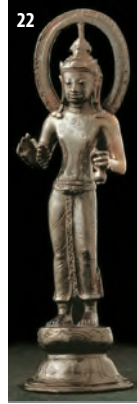
19. ระฆัง ทองแดง 57 x 27.5 x 32 ซม © NMC

20. กลอง ทองแดง 56.5 x 95 ซม © NMC

21. กำไล ทองแดง 9-19 ซม © HW

22. พระโลเกศวร (Lokesvara) ทองแดง 24 x 7 x 7 ซม © NMC

23. กระบือ พาหนะของพระศิวะ ทองแดง 36 x 64 x 32 ซม © NMC

22

23

25

26

27

25. กระดิ่ง ใช้ในพิธี 14 x 7 ซม © NMC

26. วัชร (vajra) สำริด 12.5 x 4 x 4 ซม © NMC

27. สังข์ บนฐานตั้ง สำริด 29 x 11 x 11 ซม © NMC

28. แหวน ทองสัมฤทธิ์ 4.7 x 1.7 ซม © NMC

29. ชามหมาก โลหะ 41 x 9.7 ซม © EFEO

28

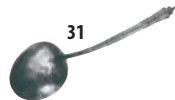

29

30

30. รูปปั้นผู้หญิงนั่งคุกเข่า เป็นที่วางกระຈก สำริด 34 x 24 ซม © NMC

31

32

33

34

35

36

35. พระพุทธรูป เงิน 36.7 x 28 x 14 ซม © NMC

36. เชิงเทียน 25 x 10.5 x 0.7 ซม © NMC

องกัมพูชาที่อยู่ในบัญชีเสี่ยง

อินทรียวัตถุ

ยุคหลังอาณาจักรเมืองพระนคร (คริสต์ศักราชที่ 14 ถึงต้น คริสต์ศักราชที่ 20)

ก. ส่วนในการก่อสร้าง ประตูไม้ แผ่นไม้แกะสลัก (รูป 37)

37. แผ่นไม้แกะสลัก © EFEO

37

ข. พระพุทธรูป แกะสลัก ส่วนมากจะทำด้วยไม้ ลงน้ำมัน ทองเปลว ทาสีและติดกระจก (รูป 38)

38. คนั่งสวดมนต์ ไม้แกะสลัก เคลือบด้วยครั่งสีแดง และสีทอง 92 x 42 x 54 ซม © NMC

38

ค. จารึก บนใบลาน และ/หรือ กระดาษ (รูป 39)

39

39. จารึก ใบลาน 55.5 x 5.5 x 8.5 ซม © NMC

เครื่องปั้นดินเผาและแก้ว

ยุคก่อนประวัติศาสตร์ (ระหว่างศตวรรษที่ 5 ก่อนคริสต์ศักราช ถึง คริสต์ศักราชที่ 5)

ก. แจกันและภาชนะ หม้อ ขาม จาน ขามมีขาตั้ง (รูป 40)

ข. เครื่องประดับดินเผา ที่ติดบา (รูป 41)

ค. ลูกปัดแก้ว ส่วนใหญ่จะเป็นลูกเล็ก ๆ ลักษณะเหมือนเมล็ด สีต่าง ๆ สีดินเผา สีฟ้า สีเหลือง สีเขียว และสีแดง (รูป 42)

40

41

40. ไห ดินเผา 45 x 30 ซม © HW

41. ที่ติดบา ดินเผาและเหล็ก 10 x 10 ซม © HW

ยุคอาณาจักรเมืองพระนคร (คริสต์ศักราชที่ 9 ถึง คริสต์ศักราชที่ 13)

เครื่องปั้นดินเผาในยุคอาณาจักรเมืองพระนครทำด้วยหินทรายเผาเป็นส่วนใหญ่ ไม่มีเคลือบ หรือเคลือบเป็นสีขาว สีฟ้า ขาว เขียวอ่อน เหลืองอ่อน แดงไหม้ น้ำตาล เขียวมะกอก หรือดำ

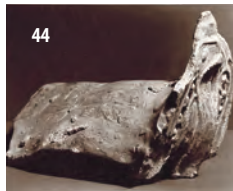
ก. แจกันและภาชนะ ไห แจกัน อ่าง โถ ขาม / หีบ แจกันรูปสัตว์ แจกันไม่มีทรง (รูป 43)

43

43. ภาชนะเครื่องปั้นดินเผา © EFEO

44-45. กระเบื้อง ดินเผา 20-50 ซม © EFEO

44

ข. กระเบื้องประดับหลังคา (รูป 44-45)

42. ลูกปัด ลูกแก้ว 0.2 - 0.5 ซม © HW

42

45

ยุคหลังอาณาจักรเมืองพระนคร (คริสต์ศักราชที่ 14 ถึงต้น คริสต์ศักราชที่ 20)

ก. เครื่องประดับดินเผา ซากเรือแตก จมในน้ำน่าน้ำกัมพูชา อาจมีสินค้าที่บรรจุทุกเหล็อยู เช่น แจกันจีน แจกันสุโขทัย หรือเวียตนาม (รูป 46)

46. ไห ดินเผา เคลือบสีน้ำตาล 61 x 43 ซม © NMC

46

ICOM และการคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรม

สภาการพิพิธภัณฑ์ระหว่างประเทศ หรือ ICOM ก่อตั้งขึ้นในปีพุทธศักราช 2489 เพื่อเป็นตัวแทนของพิพิธภัณฑ์สถานและนักวิชาชีพพิพิธภัณฑ์ทั่วโลก ด้วยความมุ่งมั่นในการส่งเสริมและคุ้มครองมรดกทางธรรมชาติและทางวัฒนธรรม ทั้งในปัจจุบันและในอนาคต แบบจับต้องได้และจับต้องไม่ได้ โดยที่ ICOM มีการดำเนินงานในวงกว้างด้วยสมาชิกพิพิธภัณฑ์และที่เกี่ยวข้องทางด้านวัฒนธรรม ด้วยเครือข่ายสมาชิกมากกว่า 40,000 รายจาก 138 ประเทศและดินแดนต่าง ๆ (2561) ICOM อ้าวงไว้ซึ่งความสัมพันธ์อย่างเป็นทางการกับองค์การเพื่อการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรม

แห่งสหประชาชาติหรือ ยูเนสโก (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization: UNESCO) มีสถานะเป็นที่ปรึกษาของคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติ (Economic and Social Council: ECOSOC) ในฐานะผู้เชี่ยวชาญในการต่อต้านการลักลอบค้าสินค้าทางวัฒนธรรม นอกจากนี้ ICOM ยังมีความร่วมมือกับองค์กรต่างๆ เช่น ตำรวจสากล : INTERPOL และองค์การศุลกากรโลก (World Customs Organization: WCO) เพื่อดำเนินภารกิจบริการสาธารณะบางประการระหว่างประเทศด้วย

การปกป้องคุ้มครองมรดกในเหตุการณ์ภัยพิบัติทางธรรมชาติ หรือ จากความขัดแย้งกันโดยใช้กำลังอาวุธเป็นประเด็นหลักในการทำงานของ ICOM ต้องขอบคุณคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ (Disaster Risk Management Committee: DRMC) และการปฏิบัติการความร่วมมือที่แข็งแกร่งขององค์การระหว่างประเทศในปกป้องมรดกทางวัฒนธรรมจากภัยสงครามและภัยพิบัติทางธรรมชาติ (International Blue Shield) ICOM มีความสามารถในการระดมเครือข่ายผู้เชี่ยวชาญทางด้านมรดกทางวัฒนธรรมจากทั่วทุกมุมโลก จากกิจกรรมที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก

ในปีพุทธศักราช 2556 ICOM ได้จัดตั้งกลุ่มสังเกตการณ์ระหว่างประเทศเกี่ยวกับการลักลอบค้าสินค้าทางวัฒนธรรม (International Observatory on Illicit Traffic in Cultural Goods) เป็นครั้งแรก เพื่อเพิ่มศักยภาพในการต่อสู้การลักลอบค้า

บัญชีรายการสีแดงได้รับการออกแบบให้เป็นเครื่องมือในการปฏิบัติการเพื่อลดการค้าวัตถุทางวัฒนธรรมที่ผิดกฎหมาย ICOM ต้องขอขอบคุณความมุ่งมั่นของบรรดาผู้เชี่ยวชาญและสถาบันต่าง ๆ ที่มีส่วนในความสำเร็จของบัญชีรายการสีแดงนี้

สามารถดูบัญชีรายการสีแดงได้ที่: <http://redlist.icom.museum>

กระทรวงการต่างประเทศสหรัฐ
สำนักงานกิจการการศึกษาและวัฒนธรรม
วอชิงตัน ดี.ซี.

ICOM international
council
of museums

22, ถนนปาลเลสตโร - 75002 ปารีส-ฝรั่งเศส
โทร: +33 (0)1 47 34 05 00 – โทรสาร: +33 (0)1 43 06 78 62
อีเมล: illicit-traffic@icom.museum – เว็บไซต์: <http://icom.museum>